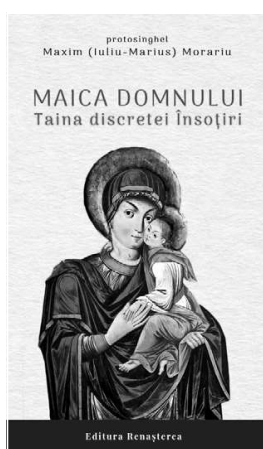

Protosinghel Maxim (Iuliu-Marius) Morariu, *Maica Domnului: Taina discretei însoțiri*, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2022, 77 p.

Într-o lume tot mai violentă și narcisistă, în care calitățile personale paupere sunt deseori înfățișate ca excepționale, iar buna cuviință ca inoportună și deranjantă, invitația Părintelui Maxim Morariu de a reflecta la prezența virtuoaasă și discretă a Maicii Domnului aduce o binevenită provocare. Virtuoaasă, pentru că această discreție nu ascunde o lipsă a personalității sau chiar viciul, ci o afluență a virtuților, a calităților alese pe care Maica Domnului le-a avut, însă le-a socotit ca nimic în comparație cu Cel pe care L-a purtat în trupul ei și în proximitatea Căruia a fost binecuvântată să trăiască până la sfârșitul vieții Lui.

Părintele Maxim ne descoperă aceste calități ascunse sub vălul discreției Maicii Domnului în zece meditații compuse ca scrisori către ascultătorii *Radio Renașterea* din Cluj-Napoca. Acestea sunt însoțite de un cuvânt înainte al autorului și de prefața elogiantă a Părintelui Constantin Necula.

Prima epistolă se focalizează asupra calității esențiale a Maicii Domnului, care le circumscrie pe celelalte, maternitatea. În fapt, toți creștinii sunt încredințați ei ca fii, de Hristos, la picioarele Crucii, odată cu Sfântul Apostol Ioan. Cea care a trăit suferințe și bucurii rare este capabilă să fie alături de credincioși în bucuriile și necazurile lor, să le fie sprijinitoare, răbdătoare și iubitoare. Cea de-a doua scrisoare, observă că cel ce dorește să creioneze un portret al Fecioarei, identifică două trăsături care conlucrează: discreția și delicatețea. Ele izvorăsc din iubire și din încrederea în Dumnezeu. Ea nu trâmbițează reușitele, ci se îngrijește fără tam-tam, mai întâi de copilul Hristos, apoi de tinerii căsătoriți și, finalmente, de noi toți.

Autorul ne pune apoi în fața unei alte calități a Maicii Domnului, care provoacă lumea de azi, aceea de lider, ceea ce în limbaj tradițional s-ar numi „călăuzitoarea”. Anumite pasaje, precum cel de la Nunta din Cana, ne-o indică în această ipostază. Tot ea este cea care îi călăuzește pe creștini și Biserica de două milenii. Nu o face însă de la distanță sau de pe un pedestal, ci din mijlocul mulțimilor cu care se confundă, cărora le cunoaște problemele și le vine în ajutor, călăuzindu-i